

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с правото на Съюза, като се вземат предвид член 4 от [Протокол № 7 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи] и член 50 [от Хартата на основните права на Европейския Съюз], разпоредбата на член 10 *ter* от законодателен декрет № 74/00 [от 10 март 2000 г.] в частта, в която допуска да се ангажира наказателната отговорност на лице, което за същите факти (неплащане на ДДС) вече е наказано с окончателната административна санкция от държавната финансова администрация в размер на 30 % от невнесения данък.

Преюдициално запитване от Pécsi Törvényszék (Унгария), постъпило на 15 май 2015 г. — Hőszig Kft/Alstom Power Thermal Services

(Дело C-222/15)

(2015/C 245/12)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Pécsi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hőszig Kft

Ответник: Alstom Power Thermal Services

Преюдициални въпроси

I. Във връзка с Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) ⁽¹⁾ [наричан по-нататък „Регламент № 593/2008“]:

- 1) Може ли юрисдикция на държава членка да тълкува съдържащия се в член 10, параграф 2 от Регламент № 593/2008 израз „от обстоятелствата следва“ в смисъл, че разглеждането на „обстоятелствата, които трябва да бъдат взети предвид“, за да се установи дали е логично неизразяването на съгласие в съответствие с правото на държавата, в която се намира обичайното местопребиваване на страната по договора, трябва да се отнася до обстоятелствата на сключването, предмета и изпълнението на договора?
 - 1.1 Трябва ли последиците, за които се отнася член 10, параграф 2, породени от описаното в точка 1 по-горе положение, да се тълкуват в смисъл, че когато вследствие на позоваването [на правото на държавата по обичайното местопребиваване], направено от някоя от страните, от обстоятелствата, които трябва да бъдат взети предвид, следва, че изразяването на съгласие относно приложимото право съгласно параграф 1 не е логична последица от поведението на тази страна, посочената юрисдикция трябва да прецени съществуването и действителността на договорната клауза съгласно правото на държавата по обичайното местопребиваване на страната, направила такова позоваване?
- 2) Може ли юрисдикция на тази държава членка да тълкува разпоредбата на член 10, параграф 2 от Регламент № 593/2008 в смисъл, че тази юрисдикция може да упражни правото си на преценка — като вземе предвид всички обстоятелства по случая — относно това дали съгласието относно приложимото право съгласно член 10, параграф 1 с оглед на обстоятелствата, които трябва да бъдат взети предвид, не е логична последица от поведението на страната?
- 3) В случай че съгласно член 10, параграф 2 от Регламент № 593/2008 някоя от страните се позове на правото на държавата по обичайното си местопребиваване, за да установи, че не е изразила съгласието си, трябва ли юрисдикцията на държавата членка да вземе предвид правото на държавата по обичайното местопребиваване на тази страна по въпроса дали съгласно правото на тази държава предвид посочените „обстоятелства“ съгласието на тази страна относно правото, посочено в договора, не е било логично поведение?

3.1 В този случай противоречи ли на общностното право тълкуването на юрисдикция на държава членка, съгласно което разглеждането на „обстоятелствата“ с оглед на това да се установи дали е логична липсата на изразяване на съгласие се отнася до обстоятелствата по сключване, предмета и изпълнението на договора?

II. Във връзка с Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (Брюксел I) ⁽²⁾ [наричан по-нататък „Регламент № 44/2001“]:

1) Противоречи ли на разпоредбата на член 23, параграф 1 от Регламент № 44/2001 тълкуване на юрисдикция на държава членка, съгласно което е необходимо да се определи конкретен съд, или — с оглед на установеното в съображение 14 от посочения регламент — е достатъчно от редакцията недвусмислено да следва волята или намерението на страните?

1.1 Съвместимо ли е с разпоредбата на член 23, параграф 1 от Регламент № 44/2001 тълкуване на юрисдикция на държава членка, съгласно което клаузата, с която се предоставя компетентност, включена в общите условия на доставка на една от страните, по силата на които страните уговарят, че споровете, възникнали или свързани с действителността, изпълнението или прекратяването на поръчката, които не могат да бъдат разрешени по взаимно съгласие от тях, са подсъдни на изключителната и окончателна компетентност на съдилищата на град в определена държава членка — в случая съдилищата в Париж — е достатъчно точна, за да може от редакцията ѝ недвусмислено да следва волята или намерението на страните по отношение на определената държава членка, като се има предвид установеното в съображение 14 от посочения регламент?

⁽¹⁾ ОВ L 177, стр. 6.

⁽²⁾ ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

**Преюдициално запитване от Tribunale di Catania (Италия), постъпило на 19 май 2015 г. —
Наказателно производство срещу Снежана Великова**

(Дело C-228/15)

(2015/C 245/13)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Catania

Страна в главното производство

Снежана Великова

Преюдициален въпрос

Противоречат ли на правото [на Съюза] членове 20 и 21 от [Законодателен декрет № 30 от 6 февруари 2007 г.] и [последващите изменения] за транспониране на Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾ [...]?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).